

18.

VOORLOOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN
RAPORTEURS over het ontwerp van wet tot voorbe-
houd der bevoegdheid tot toetreding tot het ontwerp-
verdrag betreffende de invoering of de handhaving van
methoden tot vaststelling van minimumloon (Genève
1928).

Het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp heeft aanleiding
gegeven tot de navolgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene beschouwingen.

Vele leden hadden ernstig bezwaar tegen de voorgestelde
regeling. Hun voornaamste grief gold de gedragslijn, welke
de Regeering hier heeft gevolgd. Zij toch vraagt den Staten-
Generaal toestemming ten einde te kunnen overgaan tot de be-
krachtiging van het in 1928 te Genève ontworpen verdrag be-
treffende de invoering of de handhaving van methoden tot vast-
stelling van minimumloon. Daarnevens wordt in de Memorie
van Toelichting aangekondigd de indiening van een wetsontwerp,
hetwelk ten doel heeft „de bestrijding van de misstanden in de
huisindustrie en waarbij als voornaamste middel daartoe de
vaststelling van minimumloon voor huisarbeid zal worden
mogelijk gemaakt” (M. v. T., blz. 1, derde alinea), welke aan-
kondiging ook reeds in de Troonrede van 1928 was geschied.

In het licht van deze feiten wekte het bij deze leden bevreem-
ding op, dat aan de Staten-Generaal, zonder dat die nog in de
gelegenheid waren gesteld om een principieele uitspraak te
doen omtrent de methoden, waarover het ontwerp-verdrag
spreekt, thans verzocht wordt hun goedkeuring aan een
mogelijke bekrachtiging van dit verdrag te hechten.

Aanvaarden van dit wetsontwerp beteekent toch zich binden
voor de toekomst, terwijl het in het geheel nog niet vaststaat, wat
deze toekomst ten aanzien van de bescherming der huisindustrie
met zich zal brengen. Immers, deze Regeering moge van plan
zijn eerlang een voorstel van wet tot regeling daarvan in te
dienen, aan zulk een voornemen is het haar opvolgend bewind
geenszins gebonden. De Volksvertegenwoordiging tast dienten-
gevolge in deze materie nog volkomen in het duister. Tegen dezen
gang van zaken wenschten de leden, hier aan het woord, met
nadruk op te komen. Zij waren van meening, dat de Staten-
Generaal, ingeval het ontwerp, dat thans aan de orde is, kracht
van wet bekomt, geen vrijheid van votum meer zullen hebben
met betrekking tot het wetsontwerp tot uitvoering van het
ontwerp-verdrag. Zeer zeker ware het huns inziens gewenscht
geweest, wanneer in het thans te behandelen voorstel de be-
paling zou zijn opgenomen, dat ratificatie slechts zal volgen,
nadat de beide Kamers het ontwerp tot uitvoering van het ver-
drag zullen hebben aanvaard.

Hun tweede grief betrof de wijze, waarop de Regeering zich
de uitvoering van dit verdrag denkt. Zij vroegen zich af, of
wettelijke regeling der minimumloon in de huisindustrie
niet één der vele desiderata is, waarvan het ontwerp gewaagt,
zoodat men, door aan zulk een wettelijke regeling zijn goed-
keuring te hechten, slechts ten deele uitvoering aan het verdrag

zal hebben gegeven. Tot staving van hun opvatting verwezen zij
naar den tekst van artikel 2 der ontworpen conventie, waar naast
de huisindustrie de nijverheid in het algemeen wordt vermeld.
Deze leden waren van oordeel, dat op dit punt klaarheid geboden
is. Derhalve achtten zij het noodzakelijk, dat de Regeering haar
opvatting bij de ratificatie schriftelijk zal te kennen geven.

Een derde grief hield slechts indirect met het voorstel der
Regeering verband.

Dezelfde leden betwijfelden namelijk, of andere landen dan
Nederland wel op even loyale wijze de voorschriften van het
tractaat zouden nakomen, als ten onzent de gewoonte is.

In de practijk is immers zoo vaak gebleken, dat er Mogend-
heden zijn, die betrekkelijk gemakkelijk tot conventies toe-
treden, doch, wanneer het op uitvoering aankomt, aan de locale
eischen den voorrang toekennen boven die van het internationale
recht. De Nederlandsche autoriteiten daarentegen plegen een
tractaat steeds uit te voeren naar de letter. Met name ten aan-
zien van de huisindustrie kan dit groot verschil van interpretatie
ten gevolge hebben.

Voorts herinnerden deze leden aan de toepassing der wettelijke
regeling van de minimumloon in Duitschland, welke toepas-
sing daar veel te wenschen overlaat, reden te meer voor Neder-
land, om niet te snel tot ratificatie over te gaan.

In tegenstelling met die leden, wier beschouwingen hierboven
zijn weergegeven, waren er verscheidene andere, die verklaarden
tegen het voorstel der Regeering geenerlei bezwaar te hebben.

Sommigen hunner achtten het verzet tegen dit wetsontwerp,
voornamelijk in de kringen der werkgevers gerezen, zeer over-
dreven. Het had dezen leden vooral getroffen, dat men in de
Tweede Kamer zelfs zoo ver is gegaan, om schorsing der be-
raadslagingen over dit wetsontwerp voor te stellen. Dit was huns
inziens ten eenenmale in strijd met de houding, welke de Neder-
landsche vertegenwoordigers te Genève hebben aangenomen. Het
doel der aldaar gehouden conferentie was toch geen ander dan
de mogendheden te nopen methoden voor de minimumloon in
de huisindustrie vast te stellen; verder zou de ontworpen con-
ventie niet binden. De Nederlandsche afgevaardigden hebben
aan zoodanige maatregelen hun steun toegezegd. Onze Regeering
heeft dan ook blijk gegeven van breeder blik, ten eerste door de
indiening van dit voorstel van wet en in de tweede plaats door
de aanbieding van het voorontwerp van wet tot beteugeling der
ongunstige toestanden in de huisindustrie aan den Hoogen Raad
van Arbeid, waarover dit college reeds een gunstig advies heeft
verstreckt.

Verscheidene andere leden merkten op, dat onze Regeering
niet met de vertegenwoordigers der vreemde mogendheden over
de huisindustrie had kunnen confereeren, wanneer zij door de
vaststelling hier te lande van een wettelijke regeling dienaan-
gaande aan een bepaald stelsel was gebonden geweest. Bovendien
waren deze leden van oordeel, dat de verleeniging der door de
Regeering bij dit wetsontwerp gevraagde machtiging niet het
gevolg zou medebrengen, hetwelk de leden, die bij den aanvang
dezer beschouwingen aan het woord waren, ervan vreesden, ver-
mits het eenige gevolg zal zijn de vaststelling van een minimum-
loon voor den huisarbeid, waartegen toch ook zij niet principieel
gekant kunnen zijn.

Weer andere leden wenschten er nog aan te herinneren, dat
Nederland — wanneer dit ontwerp wet wordt — zich slechts
in beginsel tot toetreding bereid verklaart en dat Regeering en
Staten-Generaal vrij blijven ten aanzien van de uitwerking van
de conventie. Voorts merkten zij op, dat de Regeering door de
indiening van dit wetsontwerp gevolg heeft gegeven aan het
bepaalde bij artikel 405, vijfde alinea, van het Vredesverdrag
van Versailles, volgens welk artikel zij verplicht is een ontwerp-
conventie binnen de tijdsruimte van — zoo mogelijk — achttien
maanden na de sluiting der conferentie aan de Staten-Generaal
ter beoordeeling voor te leggen en dat de Volksvertegenwoor-
diging volkomen vrij is haar aan te nemen of te verwerpen.

Voorbehoud der bevoegdheid tot toetreding tot het ontwerp-verdrag tot vaststelling van minimumloon (Genève 1928).

Toepasselijkheid der conventie op de overzeesche gebieden.

Met het oog op de overzeesche gedeelten van het Koninkrijk vestigden eenige leden er de aandacht op, dat de Regeering verklaard heeft nog niet te weten, of de conventie op die gebieden moet en kan worden toegepast. Deze leden vroegen zich af, hoe het mogelijk is, dat de Regeering, alvorens tot de indiening van dit ontwerp over te gaan, zich omtrent deze hoogst belangrijke aangelegenheid geen zekerheid heeft verschaft.

Hiertegen werd opgemerkt, dat op deze vraag artikel 421 van het vorenvermelde verdrag van Versailles een duidelijk antwoord geeft. De conventie zal haar werking ook tot de overzeesche gebieden uitstrekken, tenzij de plaatselijke toestanden aldaar toepassing onmogelijk maken.

„Buitengewoon lage loonen” in artikel 1.

Een lid stelde de vraag wat verstaan moet worden onder „buitengewoon lage loonen” in art. 1. Heeft deze terminologie betrekking op den internationalen toestand? Zoo ja, is de toetreding van Nederland dan wel noodig, want naar het oordeel van dit lid zullen de loonen in Nederland, zelfs in de huisindustrie, wel nimmer buitengewoon laag zijn, vergeleken b.v. met die in de Oost-Europeesche of Aziatische Staten?

Tijdstip der ratificatie.

Ook in verband met de opmerking, weergegeven aan het slot van bladzijde 1 van dit Voorloopig Verslag, stelden eenige leden

de vraag, of de Regeering het standpunt inneemt, dat eerst na de totstandkoming der uitvoeringswet voor haar het oogenblik zal zijn aangebroken om van een verkregen bevoegdheid tot toetreding tot de conventie gebruik te maken door tot ratificatie over te gaan.

Ratificatie, ook bij geringe deelneming?

Nog werd gevraagd, of de Regeering na het tot stand komen der nationale regeling, verplicht zal zijn tot bekrachtiging over te gaan, ook wanneer mocht blijken, dat de deelneming van andere mogendheden zich tot een zeer gering aantal zou beperken.

Hiertegen werd opgemerkt, dat de Regeering volkomen vrij is te dezer zake.

Aldus vastgesteld den 14den November 1930.

DE VEER.

DE JONG.

VAN SASSE VAN YSSELT.

STEGEER.

TER HAAR.